

ΜΕ ΤΟ ΒΛΕΜΜΑ ΣΤΟ ΜΕΛΛΟΝ

Του ΜΑΝΟΥ ΔΑΝΕΖΗ

Επίκουρου Καθηγητή Πανεπιστημίου Αθηνών

Επειδή, όπως έχει πλέον γίνει κατανοητό, το κεφάλαιο της Νέας Τάξης που αφορά την πατρίδα μας, περνάει μέσα από δραματικές ανακατατάξεις της πολιτικής και κοινωνικής ζωής του τόπου μας, είναι ίσως απαραίτητο σε μια σειρά από σημειώματά μας να αναφερθούμε σε προβλήματα που θ' αντιμετωπίσουμε και τις πιθανές διεξόδους που ίσως έχουμε προκειμένου να τα ξεπεράσουμε.

Η πρώτη παρέμβαση, που ίσως άρχισε να υλοποιείται στα πλαίσια των νέων Βαλκανικών ανακατατάξεων, είναι η πολυδιάσπαση των υπαρχόντων πολιτικών σχηματισμών στο όνομα του πλουραλισμού, της κάθαρσης, ενός νέου ήθους και ύφους, και άλλων ιδανικών που στην σημερινή εποχή έχει γίνει συνήθεια να χρησιμοποιούνται σαν μέσο κάλυψης των πλέον ποταπών κοινωνικών και πολιτικών επιδιώξεων.

Ο στόχος των κέντρων σχεδιασμού είναι απλός και δοκιμασμένος (βλέπε Ιταλία) και συνιστάται στην αδυναμία συγκρότησης ισχυρών κυβερνήσεων, και την εγκατάληψη της διακυβέρνησης της Χώρας σε πολυκομματικά σχήματα, τα οποία μπορούν να ελεγχθούν εύκολα από διεθνή οικονομικά και πολιτικά κέντρα.

Η πολιτική όμως πολυδιάσπαση, όπως και ο μελλοντικός έλεγχος κάποιων πολυκομματικών κυβερνήσεων, επιτυγχάνεται σε δύο φάσεις:

α. Αρχικά έχουμε μιαν περίεργη, και ξαφνική κρίση εναισθησίας εκ μέρους γνωστών μελών παχυδεομικών ομάδων, τα οποία προβαίνουν σε μιά μερική και ελεγχόμενη αποκάλυψη, κάποιων βρώμικων

ότι αποτελούν τρόπο ζωής και καθημερινής έκφρασης, όλων των προηγμένων Δυτικών κοινωνιών.

Οι αποκαλύψεις αυτές, ή αποτελούν την αναγκαία ψευδαφομή, προκειμένου να αφυπνιστούν δήθεν κάποιες φαρισαικές

λυδιάσπασης στην συνείδηση του Λαού, οι μικροί πλέον κοιμματικοί σχηματισμοί, ζητούν πλέον στο όνομα της πλουραλιστικής έκφρασης, σαν εκλογικό νόμο την απλή αναλογική, έτσι ώστε να υπάρξει και μια αντίστοιχη κοινοβουλευτική έκφραση. Τότε πλέον ο κύκλος έχει αρχίσει να κλείνει. Ο κάθε Διεθνής η και Ελληνικός οικονομικός παράγοντας, η κάθε ξένη Κυβέρνηση, ακόμα και τα παρόνομα διεθνή και ντόπια δίκτυα (βλέπε Ιταλική μαφία) θα έχουν την δυνατότητα, μέσω της διάθεσης μερικών δισεκατομμυρίων, να εκλέγουν αφανείς εκπροσώπους τους στο Ελληνικό κοινοβούλιο, την ψήφο των οποίων θα μπορούν να παζαρεύουν, στα πλαίσια της συγκρότησης η της διατήρησης πολυκομματικών κυβερνήσεων, έναντι οικονομικών η Εθνικών ανταλλαγμάτων.

Όλα τα προηγούμενα δεν είναι απλώς σκέψεις, αλλά το σκεπτικό που οδήγησε τον Ιταλικό Λαό να απαρνηθεί το σύστημα της απλής αναλογικής και να επιλέξει άλλο σύστημα πιο ενισχυμένο.

Η αναζητούμενη όμως πολιτική πολυδιάσπαση από τα κέντρα σχεδιασμού της νεας Βαλκανικής τάξης, βρίσκει άθελους συμπαραστάτες και τα ίδια τα Ελληνικά κόμματα, τα οποία με τις δεσποτικές

και συγκεντρωτικές δομές τους, ενθαρρύνουν και υποκινούν πράξεις διάσπασης και αναταραχής.

Αυτό που θα πρέπει να συνειδητοποιήσουν τα Ελληνικά κόμματα είναι ότι, αν θέλουν να προλάβουν όλους τους προηγούμενους σχεδιασμούς, θα πρέπει ταχύτατα να επιτρέψουν την λειτουργία μέσα στα σπλάχνα τους, δημοκρατικών τάσεων, με καταστατική περιγραφή των δικαιωμάτων, και των υποχρεώσεων τους μέσα στο κόμ-

μα, και να προβαίνουν σε κινήσεις διάσπασης, ή πραγματικά αναγκάζουν κάποιους ηθικούς (;), για λόγους αρχών, να κάνουν ακριβώς το ίδιο.

Η πρόσφατη πάντως πολιτική πραγματικότητα διδάσκει, ότι τέτοιου είδους πράξεις, γίνονται πάντα από πολίτες, βαθείς γνώστες του βρωμερού πολιτικού και οικονομικού παρασκήνιου, και όχι από άπραγους ιδεαλιστές.

